

SZERKESZTOI IRODA:

Belkőzpontosa 21. szám. (Postaépület) hová a lap eszméleti részét illető közlemények csatolhatók.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Vidékire postán, vagy helyben házhoz hordva
Egy évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Félre 8 frt. Egy hónapra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindnap, kivéve a vasár- és ünnep napokon.

Kéziratok nem adódnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvár, Belkőzpontosa 21. szám.

HIRDETÉSI DIJAK

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyászok, kereskedők és iparosok árkedélyezésében minden hirdetés után 30 kr.

Nyitlertéri ozikkek

garmond sora után 30 kr. fűtetendő.

Az „Ellenzék” perselye.

(1886. április óta.)

Az erdélyi Kultúregyletnek:

Gy. Sipos János (Kolozsvár) 2 frt — kr.
tagi díja
Gy. Sipos Mari (Gy. Ditrő) 2 frt — kr.
tagi díja
Nagy Berta (Béhes) pártoló 1 frt — kr.
tagi díja
Völth Miklós és Csiki János
(Kolozsvár) házi mulatság
számlájával eszékölő gyűjtés 5 frt — kr.

Összeg: 10 frt — kr.

Ehez adva az eddigi kimutatást 5895 frt 97 kr.

Együtt: 5905 frt 97 kr.

A bizalom.

Hát bizony szép dolog az a bizalom, kivált a közéletben. Itt, a közéletben, a bizalom, melylyel a polgártársak a közélet valamely kiemelkedő harcra szorítottak, olykor-olykor nagy népszerűséget s közszereplést is jelent, nagyratörő férfira pedig, aki nemcsak az egyéni élet apró bajaival törődik, hanem általánosabb cselekedeteket is tart eszméletű, igen gyakran a közbizalom és népszerűség a leggazdagabb erőforrás a további küzdelemhez és igen gyakran az egyedüli jutalom a sebekért és fájdalomakért, melyeket a közélet harcában barát és ellenség egyaránt osztogat.

És még becsesebb a polgártársak bizalma, ha azzal elismerés, dicsőség, hatalom és más földi javak vannak összekötve. Az a nagy kérdés azonban, hogy megvan-e érdemelve az a közbizalom, amely tulajdonképpen az érdem nélküli ajándék a szerencsés véletlennek? That is the question! Mert van ám ilyen közbizalom, lévén néha a tömeg a világra olyan, mint egy szeszélyes nő, ki ok nélkül változtatja jó és rossz kedvét minden ok nélkül részesít valakit kegyekben.

Aztán a közbizalmat sokszor és sokféleképpen ki is lehet erőszakolni éppen azért, mert olyan szeszélyes egy teremtménytől ered, mint amilyen az emberek nagy tömege. És mert a közbizalom kuforrása tulajdonképpen a kielégített, avagy dédelgetett érdekek tulajdonképpen csak képzeletben létezik s az emberek nagy többsége azt tartja közeledeknek, ha magának van benne háza.

A bizalommal és pedig a közbizalommal sokat kérkedik a kormány-párt és vezére; s ha valaki aziránt tu-

dakozódik, hogy hát honnan ez a rendíthetetlen bizalom a párt részéről a vezér, és a vezér részéről a párt iránt: akkor mindketten adósk maradnak a felelettel. Vagy legfennebb azt felelik, hogy ez a lelkiismeret, a meggyőződés dolga.

Nó persze, persze: a lelkiismeret, a meggyőződés dolga. Csak hogy nagyon is kérdéses, ha vajon közdolgokban szabad-e, megengedhető-e, erkölcsileg elfogadható-e, hogy egy politikai párt bizalmát vezére iránt csak ezzel: a lelkiismerettel, a meggyőződéssel legyen képes indokolni. Ez éppen arra megy ki, mintha a pénztárhoz, ki közpénzeket kezel, számadásra vonatván, azzal replikálna, hogy ő becsületesen kezeli a rábízott pénztárt, mert ime azok, akire a felette való ellenőrködésre van bízva, teljesen és föltétlenül megbíznak benne, az ellenőrzők pedig arra utalván, hogy ők bizony nem vonják számadásra a pénztárnokot, mert ők lelkiismeretükben meg vannak győződve annak tisztakezességéről. De nem ez ám a kérdés, hanem az, hogy a pénztár rendben van-e, hogy a számadások mit bizonyítanak?

Éppen így vagyunk, a kormány-párt és vezére közötti bizalommal is. A többség soha semmivel sem tudja indokolni, hogy tulajdonképpen miért támogatja ő 12 év óta olyan példátlan kitarással vezérét. Támogatja azért, mert bizalommal viseltetik iránta. És miért viseltetik iránta bizalommal? Azért, mert lelkiismerete így sugálja neki. Punktum. A vezér által követett politika kritikájáról szó sincs, mert a párt bizik vezérében. Az ellenzék rámutat a bajokra s felelősségre vonja azt, aki az ország sorsát 12 év óta intézi. És a többség föltételezi a vezérrel a felelősség alól. Miért? Mert ő bizik Tiszára Kálmánban.

Az ellenzék nem szavazza meg a költségvetést ennek a kormány-nak s utal arra, hogy abban a férfiban, aki már 12 év óta igéri a pénzügyek rendezését s a többség beismerése szerint is máig sem rendezte, józan logika szerint nem lehet bizni. Ez olyan tagadhatatlan, mint a kétszerkettőnégy. A többség azt feleli vissza, hogy az ellenzéknek nincs igaza, azaz hogy meg lehet, igaza van; de nem tesz semmit, az nem baj, hogy Tisza Kálmán 12 év óta igéri a pénzügyek rendezését s máig sem váltotta be szavát, mert a többség — föltétlenül bizik benne.

Azaz hogy már nem is felel semmit sem a kormány-párt az ellenzék

demonstrációira, hanem csak egyszerűen föltételezik a kérdés, arra jön a szavazás s a kormány-nak megvan az óriási többsége. Mért? Egyszerűen azért mert a többség bizik vezérében.

Hja, kérem szeretettel, ha már önként ennyire megrendíthetetlen a bizalmuk, akkor talán nincs is, miért egy kerek milliót pazarolnánk a nemzetet a parlament fenntartására. Hiszen kérem sokkal egyszerűbb volna és olcsóbb, minden öt esztendőben összegyűlni egyszer a fővárosba, ott bizalmat szavazni a kegyelmes urnak s azzal hazamenni. Mennyivel hasznosabban lehetne felhasználni az időt odahaza és minden képviselő (kormánypárti és ellenzéki egyaránt) végezné a maga hivatás-szerű dolgát, a helyett, hogy a Sándor-utcai palotában fecseglék a drága időt, a kormány-párt tagjai úgy sem cselekedvén egybe, mint a kegyelmes urnak bizalmat szavazván, nő meg elrontván éltvagyukat azzal, hogy az ellenzék alapítványait és kritikáját hallgatják? Vajon nem volna é jobb, szélszerűbb, gazdaságosabb mindnyájunkra, az egész országra: a mostani meddő parlamentarizmus helyett ezt a miálunk ajánlott általános bizalmi eljárás követni?

Gondolkozzanak csak indítványunk felett. Bizony isten, mindnyájunknak több hasznunk lesz e rendszerből!

Politikai hírek.

A képviselőház előtt fekvő három adótörvényjavaslat közül a legfontosabb a szesz-adóra vonatkozó, nem fog egyhamar törvényhozási elintézés alá kerülni. A cukor- és szeszadótörvényjavaslatnak tudniillik a monarchia két államára nézve kompenzacionális jellegű lévén, az osztrák és magyar kormányok között azon — jegyzőkönyvbe foglalt — megállapodás jött létre, hogy a javaslatok együttesen fognak szentesítés alá terjesztetni. Minthogy pedig a szeszadótörvényjavaslat sorsa az osztrák képviselőházban nem tekinthető egészen biztosítottatnak, nálunk csak akkor fog az elintézés alá kerülni, ha előbb már átment az osztrák birodalmi tanács retortáján. Ily körülmények között előrelátható, hogy a magyar képviselőház nem lesz a husvét szünet előtti azon helyzetben, hogy a törvényjavaslatot letárgyalhassa.

A Romániával kötött határrendezési egyezmény bevizsgálásáról szóló törvényjavaslat lesz első tanácskozási tárgya a képviselőháznak a költségvetési törvény meg-szavazása után. Mindkét ellenzéki párt éles támadást készül intézni a javaslatnak főleg egy passzusa, az „osztrák-magyar határ” kifejezés ellen, mint a mely ellentétben áll hazai közjogunkkal ennek értelmében nem

létező t. i. közös, csakis külön magyar és külön osztrák határszél.

A képviselőházból.

Budapest, febr. 20.

A ház ma rövid tartamu ülést tartott, melynek egyedüli tárgyát a költségvetési törvényjavaslat képezte.

Három rövid beszéd tartatott, kettő a javaslat ellen, egy pedig mellette. Ez utóbbit Hegedűs S. előadó mondotta, ajánlván a javaslat elfogadását.

Utánna Károlyi Pál szólalt fel a mérsékelt ellenzék részéről.

Beszédének első fele így szól:

„A tárgyalás alatt levő s államháztartásunk f. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslatot nem fogadom el. Talán felesleges megjegyezni, hogy a megszavazásnak ily rideg megvonása nem azt akarja jelenteni, mintha én és azon elvtársaim, kik velem ugyanazon nézetben vannak, azt véljük, hogy az államot költség nélkül lehet kormányozni. Nem: ez jelezni akarja azon bizalom hiányát, a mely bizalom szükség ahhoz, hogy az itt kért költség ezen kormány rendelkezésére megszavaztassék; mert a 12 éves tapasztalat, melyet a kormány politikája, különösen a gazdálkodási téren, kormányom létének első ideje óta nyújt, midőn a már akkor zilált pénzügyi viszonyok rendezését egész ünnepélyességgel ígérte, egész a mostani időig olyan adatgyűjtemény, mely az említett negatív álláspontot — fájdalom — nagyon is igazolja.”

Beszéde végén kijelenti, hogy a javaslatot nem fogadja el.

A függetlenségi pártállás pontját Török Kálmán fejtegette a következő rövid beszédében:

„A függetlenségi és 48-as párt, hiven azon álláspontjához, melyet az Ausztriával 1867-ben kötött kőzjogi és az azóta keletkezett állam- és pénzügyi egyezményekkel szemben elfoglalt, mint azok keletkezése óta évek során keresztül, e jelen alkalommal is kijelenti, hogy a benyújtott törvényjavaslatot nem fogadja el. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.)

Nem fogadja pedig első sorban azért, mivel ez a párt, a már bizalmatlansággal kénytelen viseltetni minden olyan kormány iránt, mely a nemzet és az ország állami önállóságát és függetlenségét megszorító egyezmények alapján helyezkedett, úgy speciálisan a jelen kormány iránt meg egyéb, a költségvetési vita folyamán bővebben kifejtett okokból is bizalmatlansággal viseltetni kénytelen. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.)

Visszatérítjük pártunk a jelen törvényjavaslatot azért is, mivel abban illetőleg az

országos költségvetésnek úgy bevételi, mint kiadási rovataiban, oly tételek fordulnak elő, melyeket a párt ismert elvi álláspontjánál fogva helyteleníteni kénytelen.” (Élénk helyeslés a szélsőbaloldalon.)

E felszólalások után Tisza Kálmán mondott szintén rövid beszédet a javaslat védelmére, mely a ház többsége által általánosságban és részleteiben is elfogadtatott.

Ülés végén a ház további napirendje állapított meg.

Hogy áll a világ?

A háború ügye.

A helyzetet illetőleg a Tempsnak azt jelentik Berlinből hogy a helyzetet kevésbé tartják feszültnek. Ugy vélük, hogy Bismarck herceg azon felfogás, hogy Oroszországot a bolgár ügyet illető tárgyalásokra rábíra, igérve neki, hogy ki fogja eszközölni Ausztria-Magyarország hozzájárulását, ha a javaslatok engesztelékenyek lesznek.

Ámde Oroszország megmarad várakozó magatartásában, mert attól fél, hogy ez az ajánlat újabb kelepcze lehet s Oroszországot szakkutatóba vezethetné.

Ugyan-e lapnak egy bécsi távirata szerint gr. Kálmány külügyminiszter a helyzetre vonatkozólag egy parlamentári körben a következőket mondta:

„A mi misszióink az európai békével szemben hasonlít az orvoshoz egy haldokló ágyánál; feladatunk, felhasználni minden eszközt, a mely csak módunkban van, hogy élete napjait meghosszabbítsuk; még ha teljes bizonyosságunk van is a felől, hogy erőfeszítéseink semmire sem fognak vezetni, kötelességünk legalább azon igyekezni, hogy minél hátrább toljuk azt a pillanatot, a melyben végső főt fog lehelni.”

A bolgár kérdés.

Londonba érkezett pétervári táviratok szerint Németország kezdeményezésére a bécsi, berlini, pétervári és konstantinápolyi kabinetek közt a bolgár kérdésekre vonatkozólag élénk tárgyalások folynak. A négy kormány Ferdinand fejedelemnek a trónról való megfosztását egyhangulag szükségesnek tartja.

A francia kormány.

A Tirard-kormány helyzete, mint a legújabb táviratok jelentik, a legnagyobb mértékben bizonytalan. Tirard már a múlt héten be akarta adni lemondását s mikor kihirdették a Soubeyran indítványa feletti szavazás eredményét, fölkapta tárcáját s azt mondva „Most már elég” kisisített az ülésteremből. Floquet nyomban bezárta az ülést s Yves Guyot képviselőt küldte a miniszterelnök után, hogy őt étkeslethe bírja meg. Floquet azonban rávette Tirardot, hogy halassza el lemondását akkorra, ha a kamara is elfogadná a Soubeyran-féle indítványt. Ez tudvalevőleg nem történt. Mindazonáltal a kormány állása nagyon kevésbé szilárdult s azt hiszik, hogy válság még a budgetvita folyamán be fog állni.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCÁJA

1888. február 21.

Közművelődésünk és a „Magyar Nyelvőr.”

Írta: Hantz Jenő.

Azon csirának, melyet előbb az erdélyi részek, aztán egész hazánk újabban a kultúregylet céljával elvetett, mindenoldala gondos ápolásban kell részesülnie, hogy azba indulhasson, gyümölcsöket hozhasson.

Az eszme kivételre vonatkozó anyagi támogatások folyamataiban vannak, s hogy az eszmének ez oldalról való ápolása a cél nagyságához képest minő irányban halad: arról a sejtő naponként számot ad. Ez alkalommal nem is határozott célunk az összehajtogatott mérlegelni, hanem rámutatunk az eszme eszméleti támogatásának egyik olyan tényezőjére, mely míg egyfelől senki előtt sincs elzárva, a célhoz is oly közel esik, hogy bizonyára senki sem fogja kicsinyelni érdeméit.

Nincs okunk a dolgot messziről kezdeni. Ma már legfennebb csak fanatikus aggodólattól megvezetgetett szív és elme nem látja tisztán az egyet eszméjének üdvös célját: nemzetiségünknek a kultura terjesztésével való erősítését. A ki e célért a maga szereplésében megéri, azt is tudja, hogy ennek érdekében nyelvünk fejlesztése és terjesztése állhat legnagyobb szolgálatunkra.

A működés amaz első körére legillet-

tekesebb első sorban a Magyar Tud. Akadémia nyelvészeti szakosztálya; uróbbira, mely inkább a csele gyakorlati elérésében határozódik, az iskolák vannak hivatva. Az egy célra törekvő erőknél e munka föl-osztása egymást természetesen egészíti ki. Az egyesleges cél megvalósításáról illetékes közegek, tantervek által s ezek alapján kötelező irányok kitűzésével gondoskodnak. A működés eme két körén kívül azonban fontos szerep illeti meg a nagy közön-séget is. A nagy közönöség e szerepnek kijelölésére természetesen már nem alkalmazhatók kötelező módozatok; s ha a buzdi-tság szava az eredményben visszhangra talál, éppen úgy lehet tekintenünk ez oldalról való támogatásait, mint filléreiket; mert a fillérek is csak annyiban képviselnek jelentős értéket, a mennyiben a nemzeti szellem gazdagodásának apró értékeire tudjuk majd változtatni.

Ez okból, úgy hiszem, nem lesz fölösleges, ha alább, mintegy vázlatosan rámutatok ama befolyás jelentőségére, melyet a nyelv művelésének bizonyos irányja a nemzeti szellem ápolásának érdekében gyakorolhat, s ha kijelölöm azon utat, melyen a nagy közönöség részéről e befolyás a nyelv kincsének gyűjtésével érvényesíthető.

Valamely tudomány föllendülését mindig a módszernek bizonyos kedvező változása előzi meg, melyet részint a genie, részint a tapasztalat jelöl meg. A nyelv művelésének módja is újabb időben meg lehetőséggel megváltozott. S jöllehet, a tapasztala-

lás utmutatása szerint induktív alapon megindított munkája fáradságosabb, de egyelőre kitűzött szerényebb eredményei iránt megnyugtatóbb.

Ma már nem igen vállalkoznék egy nyelvész sem arra, hogy néhányad magával összeülve a nyelv törvényeit egyszer - mindenkorra megállapítsa, miképp ezt például a debreczeni nagy grammatika szerzői tették.

A tapasztalás megtanít, hogy a gondolkodó szellem csupán önszerejéből alkotott rendszereket, bármily következetesen legyenek is készültül vive, az élet lépten-nyomon megbismagathatja, s gyakran a feles számú kivételek, valamely skematizálás kivül hagyott új terület vidékéről előkérülve a tudós rendszeralkotón nagyon is megbosszulhatják magokat.

Gondoljunk p. o. csak az akadémia szentesített helyesírás szabályaira s az elméleti rendszer hiányairól azonnal fogalmat alkotunk magunknak.

Valahányszor a tapasztalat meg-szegeníti az elméletet, legtöbb esetben fötehet, hogy a módszerben gyökerezik a hiba. Nyelvészeink nagy része az eddig követett módszer hiányát föltámasztva kimondta, hogy mindaddig, míg a nyelvtények kellően összegyűjtve nincsenek, bármennyire támaszkodjunk is az „aesthetica,” „csin” „széphangzat,” „nyelvtérzék,” sokat hangoztatott elveire, nyelvünk fejlesztésére irányuló törekvésünk mindaddig csak föleges leand.

Az ily elveken alapuló módszer hiánya egyébiránt nyilván szembeütő, ha

ezen elveket jelölő fogalmakat határozottan körvonalozni akarjuk. „Csin” és „széphangzat” csak részletezése az aesthetica fogalmának; a „nyelvtérzék” fogalma ismét oly általánosságban mosódik el, hogy az ösztöntől miben sem különbözik. S mivel a physiologia az idegrendszer valamelyes olyan csoportját még nem jelölte meg, mely a szellemet speciálisan a nyelvvel kapcsol helyes föltámasztására vezetné a nyelvterzék sem jelenhet más ösztönt, mint a mely a „csin” és „széphangzat,” tehát általában az aesthetica iránt tanúsított bizonyos készségünkben határozódik. A nyelv művelésében az ilyen irányadó alapulvul szolgáló fogalmakat helyettesíthetjük tehát az aesthetica fogalmával, s egyszerűbben alakban áll előtünk a kérdés: a nyelv művelése módszerének alapjául vehető-e az aesthetica, vagy nem? — s ha nem vehető, melyik mód, a mi helyes útba igazít? E kérdésekre kell előbb felelnünk, mert első esetben a nyelvész dolgát elvégezheti az aesthetikus is; s mivel a vizsgálat módja az aesthetisemen alap-szik, még több eredményre is juthat el, mint a ki ex professo nyelvész.

Ezen esetben az egybegyűjtött nyelvtények javaslata csak úgy lehet irányadó, ha az aesthetica elveivel megegyeztetetők.

Am legyen! Ha a tapasztalás az így nyert eredményeket igazolja, elismerjük, hogy e módszer kifogástalan. Ugyde az ellenkezőről kell meggyőződünk; s meggyőződésünkben a mult bizonyossága is támogat.

Ily elvek követésével felüljárva nyelv-újítás képe. A nyelvtények túrelmes meg-

vitatása helyett a kutatók, mint ellenfelek táborát ütnék, elveikkel körüláncsolják magukat s csak az aesthetisistukkal megegyező szavaknak adnak polgárijót, számúlven vagy megcsontkítván e harezban azokat, melyek az aesthetica absolut kormányának törvényeivel ellenkeznek. Ma már ezen szavaknak összeszedését, megőrzését részeki köztögetését s századokon át élvezett polgárijogukba való visszahelyezését az újabban alakult orthologiai irány tűtse ki ne-mes feladatunk.

De ugyancsak a mult szolgáltat tanu-ságot továbbá arról is, hogy a főnnebbi elvek követői is meg hasonlottak egymással; s csakhamar egy, a szélsőségektől visszariadó mérsékeltbb elem váltott ki, kik az aesthetica alapelve mellett nem idegenkedtek már a nyelvtények kutatásának történelmi módszerétől sem.

Ha a mult tapasztalásait csak negatív argumentumoknak tekintenők is, akkor is be kellene látnunk, hogy az aesthetica alapelve a nyugvó módszer célra nem vezethet, s hogy csupán önkényes fölvételre alap-szik. Valamely tudomány körében ugyanis leginkább oly fogalmakat lehet becsompésmi, melyeknek értéke relatív. Ilyen a „szép” fogalma is, melyet még senkinek sem sikerült pontosan meghatározni, mert majdnem minden ember egyéniségéhez képest változik. Innen ered az az ingadozás, melyet az aesthetica alapján álló nyelvészek tanácsban tapasztalhatnak.

(Folyt. köv.)

H I R D E T É S E K.

BESZTERCZE-NASZÓDVÁRMEGYE ALISPÁNJTÓL.

Sz. 924—1888.

alisp.

153. (1—3)

HIRDETMÉNY.

Földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. Minister úr ó Nagyméltóságának folyó 1888. évi január hó 3-án 454—888. szám alatt kelt magas leiratához képest a vízjogról szóló 1885. évi 23. t. cz. 189. §-a rendelkezése értelmében a vármegye területén létező vízi művek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosai ezennel felhivatnak, hogy vízi műveik és vízi használati jogosítványaikra vonatkozó engedélyeiket **1888. évi Május hó 31-ig** — ha még ezt nem tették volna — alólírott vármegyei alispánnak az idézett törvényszakaszból jelzett joghátrányok terhe alatt mutassák be, vagy ugyanazon határidőben engedély-okmány-nyal vagy községi bizonyítvánnyal igazolják, hogy vízi-műveik **1866. év Január 1-sője** óta háborítatlanul fennállanak, a nélkül, hogy mások jogosult érdekeit sértene és mint ilyenek, az illetékes hatóságok által károsoknak találtattak volna.

Beszterczen, 1888. év február hó 14-én.

LÁNI s. k.
alispán.

Sz. 427—1888.

150. (2—3)

Haszonbérleti hirdetmény.

Közírré tétetik, hogy Kolozs rend. tan. városnak a kolozsi határon fekvő **69 hold rét, 316 hold kaszáló, 237 hold szántó és 258 h. legelőből álló, összesen 810 h. kiterjedésű tagosított birtoka folyó évi április hó 1-től kezdőleg 6, esetleg 12 évre egy tagban, vagy elkülönített részletben is folyó 1888. évi március hó 14-én délelőtti 9 órakor Kolozsra a város házában írásbeli zárt ajánlattal egybekötött versenytárgyaláson bérbe fog adni.**

Versenyző tartozik a holdankint **3 frt 50 kr**ban megállapított kikiáltási ár 10%-jét bántépénzzel készpénzben letenni, illetőleg az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlathoz csatolni, melyben határozottan kifejezendő, hogy versenyző az árverezési feltételeket ismeri s magát azoknak alája veti. Ajánlatok alólírt tanácshoz intézve, a versenytárgyalás megkezdéséig adhatók be.

Az árverezési feltételek a polgármesternél megtekinthetők.

Kolozs rend. tan. város tanácsától.

Kolozsra, 1888. évi február hó 17-én.

Zabulik László,
polgármester.

Sz. 2587—1888.

Másolat

Árlejtési hirdetés.

Az alábbi utvonatokra szükséges utépítési anyag előállítását vállalta a **folyó hó 29-én délelőtti 10 órakor** a megye házában tartandó versenytárgyaláson fog kiadni.

És pedig:

1-ször. A **b-hunyad hidalmási** utra 50 kavicsshalom termelése és szállítása, előíránnyozva á 6 frt, összesen **300 frt.**

2-ször. A **kolozsvár-zilahy** utra 300 kavicsshalomnak a m.-sárdi bányából való termelése, á 2 frt 70 kr. = **810 frt.**

a) Ugyanezen utra 550³ m. kőnek a zutori bányából leendő termelése, szállítása és burkolat rakás á 3 frt 50 kr. = **1760 frt.**

b) Ugyanezen utra és azon bányából 50 kavicsshalom termelése, szállítása és elterítése, á 1 frt 80 kr. = **90 frt.**

c) Ugyanezen utra és azon bányából 150 kavicsshalom termelése és szállítása, á 2 frt = **300 frt.**

3-ször. Az **egeres-középlaki** utra 240 kavicsshalomnak az egeri bányából való szállítása, á 2 frt = **480 frt.**

4-ször. A **kolozsvár-pánczéi-csehi** utra 3120³ m. kőnek a szentmárton-macskási bányából leendő termelése és szállítása, á 2 frt = **6240 frt.**

Végre ugyanezen kőnek alapburkolatul leendő lerakása, á 35 kr. = **1092 frt.**

Vállalkozni szándékozók felhivatnak, hogy az előírányati árak után számított 5% bántépénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlataikat a fenti időre hozzám adják be, a czimlapon megjelölésével annak, hogy az a hirdetés mely pontjára vonatkozik.

A részletes feltételek az aljegyzői irodában addig is megtekinthetők.

Kolozs megye alispánjától.

Kolozsárt, 1888. február hó 15-én.

Gyarmathy Miklós,
alispán.

145. (3—8)

Sz. 426—1888.

151. (2—3)

Hirdetmény.

Közírré tétetik, hogy a Kolozs rend. tan. város tulajdonát képező **sósgyógyfürdő vendéglő** az ottani tekepályával együtt

f. 1888. évi április hó 1-től kezdőleg

egy, esetleg három évre **folyó évi március hó 14-én** délelőtti 11 órakor a város házában nyilvános árverés útján bérbe fog adni.

A feltétel a polgármesternél megtekinthetők.

Kolozs rend. tan. város tanácsától.

Kolozsra, 1888. évi február hó 17-én.

Zabulik László,
polgármester.

HOFER M. JÓZSEF

női-pipere kereskedésében,

KOLOZSVÁRTT,

Főter, özv. Dobál Izsákné-féle ház.

Kaphatók a

legalkalmasabb, legujabb tárgyak

dívat szerint, ugymint:

genilla-, hársz-, selyem- csipke (kendők és sálók, atlas-selyem-csipke és himzett congress kötények, bársony, plüss-, csipke és gyöngy ruha-betétek, (plastron) fődísz, nyakékek, gyöngy-gallérok, színházi bolgár-fejűtő, moll-, batist- és len zsebkendők.

Gyermekek részére csinos öltözékek, himzett chiffon- és csipke gallérok és egyéb itt elő nem sorolt pipere cikkek.

KALAPOKAT és MUFFOKAT

gyári áron alól árusítom el.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kéri kiváló tiszteltetl.

18 (23—x)

HOFER M. JÓZSEF.

Munkát a hazai iparosnak!

FERENCZI IGNÁCZ

CZÍPÉSZ,

Kolozsártt, a Főtéren.

24.

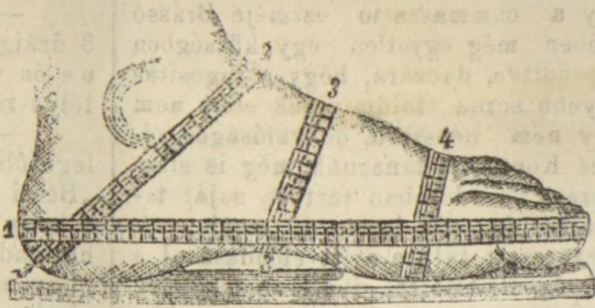
(12—x)

Elismert első és legnagyobb raktára.

Saját készítményel.

Főlulmul minden behozott gyári munkát.

Kényelem, csín és tartósságával kizár minden versenyt!

Mert csak úgy halad iparunk!

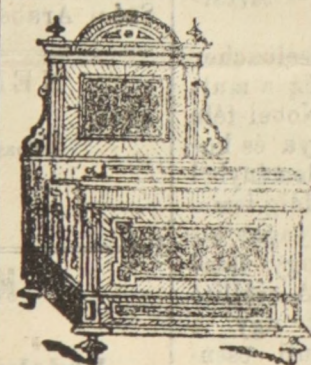
Az erdélyi részek legnagyobb BUTOR-RAKTÁRA,

KOLOZSVÁRTT,

belmonostor-utca 25. szám, Redout épület.

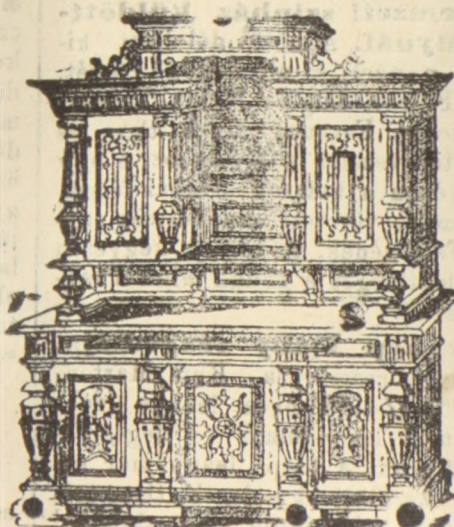
26.

(18—x)

Mindenemű kárpitos munkákkal a legdu-sabbban ellátott raktáromban a legmagasabb igényt is kielégítő teljes szobaberendezésekhez megkiválóat mindenemű cikkek és tárgyak nagy választékban találhatók, még pedig nem csak a legujabb divatnak, hanem

rococco, magyar, német, török, persa és mór-stylü berendezések is.

Bel- és külföldi szövetek, szőnyegek és vasbutorokból nagy választék.

Rajz után bárminő faragott vagy másféle butorok gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

KELENGYÉM jutányos és kedvező feltételek mellett állíttatnak ki.

Nagy készlet ruganyos és afrique mátráczokból és lőszörrel töltve — kapható mindig jóállás mellett.

DUCHONY JÁNOS.